

fordi vi med al Anspændelse af vor Kraft maa føre Kampen, maa vi dog ikke derfor undlade at forberede Fremtiden. Naar en Gang Kampen er endt, og en frugtbar Reformperiode igjen skal begynde, ville vi uden Tvivl blive aldeles overvældede af det Arbejde, som er forsynet, dersom vi ikke i Kampens Mellemstunder, om jeg saa maa sige, have forberedt Fremtiden. Det er ikke Enhver givet at staa til Kors eller være paa Dækket hvert Dieblit; der er ogsaa Andre, der have den Opgave under Dækket, mere i det Stille, at forberede det Dieblit, da Skibet løber ind i Havnen, for saa vidt, hvad vi Alle maa tro og haabe, dette sker, ligesom vi ogsaa haabe, at det maa ske i en ikke altfor fjern Fremtid. En har en, en Anden en anden Opgave, og Enhver maa i saa Henseende spørge sig selv, hvad han tror bedst kan ligge for ham. Jeg har for mit Vedkommende i disse, som jeg kalder det, Kampens Mellemstunder, udsjælsat mig med forskjellige Ting og arbeidet mig saa vidt frem, som det har været mig muligt. Men der kommer et Dieblit, da man ikke ene ved egen Kraft, da man ikke uden Andres Hjælp kan komme videre. Det er Grunden til, at jeg allerede den 19de December f. A. har anmeldt Forslag om Nedsettelse af parlamentariske Kommissioner i Henhold til Grundlovens § 46 i den Hensigt at forbedre Fremtiden. Det er saa langt fra, at jeg tror, at saadan Forberedelse vil staa i Veien for, at Kampen føres fuldt saa kraftig og vel endnu kraftigere end hidtil, at jeg tværtimod tror, at den vil kunne føres endnu bedre og kraftigere, naar vi af og til tage os andre Opgaver for. Skulde man gaa til en saadan Yderlighed, at man hverken vilde spise eller drikke for alene at føre Kampen, saa vilde man meget snart ophøre overhovedet at kunne føre en Kamp.

Jeg skal nu her kun tillade mig at omtale en af de parlamentariske Kommissioner, som jeg har foreslaet, nemlig den, som skulde have det Hverv at undersøge Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaaden efter et nyt, saa vidt mulig forbedret, retfærdigere og mere praktisk System. I den Henseende forhandles der meget i den øvrige Verden, og man er der kommen betydelig videre end her til Lands, og det er mit Haab ved at bringe denne Sag frem nu i Form af et Lovforslag, at dette Spørgsmaal vil blive underkastet en saa altsidig Kritisik som muligt, og jeg ønsker, at dette skal ske paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt. Det er Grunden til, at jeg ønsker at fremsætte dette Forslag nu, saa at det altsaa kommer til at tilhøre Offentligheden. Blandt Andet kan

jeg nævne, at i vort Broderland Norge forberedes flere Lovforslag i lignende Retning. Jeg tror, at den Kritik, som det System, Lovforslaget er bygget paa, bliver underkastet, vil komme vore fremtidige Forhandlinger til Gode. Det er Grunden til, at jeg fremsætter det nu.

Jeg skal nu ganske kort udvikle de Hovedgrundsaetninger, hvorpaa det er bygget. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, men da man ikke pleier at ledsage et privat Lovforslag med saakaldte „Motiver“, mener jeg dog at burde gjøre Rede for Hovedtanken deri. Dette Lovforslag skulde indeholde nye almindelige Regler for Valg ved Forholdstal, saaledes at det er Meningen, at naar man vil indføre Forholdstalsvalg f. Ex. ved Valg til Københavns Borgerrepræsentation eller vil bruge dette System ved Landstingsvalg o. s. v., skulde der gives særlige Love for disse Tilfælde, og de skulde saa henvisse til de almindelige Regler, det almindelige System, der foreligger, i hvad der her foreslaas, ved Valg efter Forholdstal. Som jeg har foreslaet det her, har jeg ment, at Valghandlingen skulde ligesom deles i 3 Dele. Dette ses ikke tydelig af Lovforslaget, og jeg tror derfor her at burde gjøre opmærksom paa, hvorledes jeg tænker mig disse 3 Akter.

Den første er Forberedelsen til Valget, den anden selve Valget og den tredje Opgjørelse af Valgets Udfald.

Med Hensyn til Forberedelsen har jeg mærket mig den Indvending, som man ofte hører fra Forholdstalsvalgmaadens Modstanderes Side, at man maa sørge for at have et „parlamentarisk Flertal“. Jeg tager dette Ord i videste Forstand. Jeg mener derfor, at det ikke alene i en parlamentarisk Forsamling, en lovgivende Forsamling, men ogsaa i kommunale Forsamlinger og andre er af Vigtighed, at der er et saa vidt muligt fast sluttet Flertal, som er det egentlig ledende. Og det er navnlig ved Forberedelsen til Valgene, at man skal have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Derfor har jeg foreslaet, at de, som der skal kunne stemmes paa, skulle stille sig og stille sig i Forening og stilles af Andre, som anbefale dem. Derved bliver det muligt at faae større Garanti for, at det er Folk, som virkelig høre sammen med Hensyn til Ansuelser, og som man kan formode om, at de ville arbejde sammen. Det glæder mig derfor, at man her til Lands er kommen bort fra den falske Besfedenhed, som er imod, at man selv stiller sig. Det vil ogsaa i høi Grad lette Opgjørelsen af Valget, at man veed, at